

מחלקת היא העמוד האמצעי בין דרגות הטמאה, והוא הפרוד ביניהן. והיחוד בדרגות הקדושות.

הברייתא היא השכינה משמאל, זהו שכתוב (דברים כב) כי בשדה מצאה. והמשנה בצד הימין, שהיחוד שלו אינו אלא מצד העמוד האמצעי. ולמה היא משנה וברייתא מצד של ימין ושמאל? משום חמור ושור מועדים, שהם לימין ולשמאל.

התוספתא נקראת מצד הצדיק, שהוא כולל כל המוספים, ומשם השכינה היא קרבן של המוספים, ובשבילו נאמר (משלי יא) יש מפזר ונוסף עוד. בו התוספתא חכמה ובינה ודעת וכל המדות של הקדוש ברוך הוא, וממנו תוספת של נשמה יתרה שנוספת לאדם מערב שבת לערב שבת. והוא יום השבת, שביעי, כל הספירות נקראו בו שביעיות. וכל מי שמוסיף בו בשבת במאכלים ובתענוגים, מוסיפים לו. ומהם מאכלותיו? הקרבנות של התפלה של מוסף שמוסיפים בו העם הקדוש יותר משאר ימות החל. תוספת קדשה של קדוש, ענוג, וקראת לשבת ענג בשלש סעודות.

ומשום זה כל המוסף מוסיפים לו, וכל הגורע גורעים לו. ועוד, השכינה נקראת תיק"ו, מצד אותו שנאמר בו במפלא ממה אל תדרש ובמכסה ממה אל תחקר. ובגללו פרשה בעלי המשנה, שתק, כף עלה במחשבה.

קם רועה הנאמן ואמר, סבא סבא, עליך נאמר (ויקרא יט) מפני שיבה תקום. תקום בישראל העליון עד שאין סוף לעלייתך. העליונים והתחתונים מתברכים בך ומשתבחים בך, שנגללו בך

דאמצעיתא, בין דרגין דמסאבו, ואיהו פרודא ביניהו. ויהודא בדרגין קדישין.

ברייתא איהי שכינתא משמאלא, הדא הוא דכתיב (שם פסוק כז) פי בשדה מצאה.

ומשנה מסטרא דימינא, דיהודא דילה לאו איהו אלא מסטרא דעמודא דאמצעיתא. ואמאי איהי משנה וברייתא מסטרא דימינא ושמאלא. בגין חמור ושור המועד דאנון לימינא ושמאלא.

תוספתא אתקריאת מסטרא דצדיק, דאיהו פליל כל מוספין, ומתמן איהי

שכינתא קרבן המוספין. ובגינה אתמר (משלי יא

כד) יש מפזר ונוסף עוד. ביה תוספתא חכמה ובינה ודעת וכל מדות דקודשא בריך הוא,

ומנה תוספת נשמה יתרה, דאתוסף בכר נש מערב שבת לערב שבת. ואיהו יום השבת,

שביעי כל ספירן אתקריאו ביה שביעיות. וכל מאן דאוסף ביה בשבת במאכלין בענוגין,

מוספין ליה. ומאי מאכלות דילה. קרבנין דצלותא דמוסף, דאתוספן ביה עמא קדישא

יתיר משאר יומין דחל. תוספת קדשה דקדוש ענוג (ישעיה נח יג) וקראת לשבת ענג בתלת סעדתן.

ובגין דא כל המוסף מוסיפין ליה וכל הגורע גורעין לו. ועוד שכינתא אתקריאת

תיק"ו, מסטרא דההוא דאתמר ביה במפלא ממה אל תדרש ובמכסה ממה אל תחקר.

ובגינה אוקמוה מארי מתניתין שתק כף עלה במחשבה.

קם רעיא מהימנא ואמר, סבא סבא עלך אתמר (ויקרא יט לב) מפני שיבה תקום. תקום בישראל

עלאה עד דלית סוף לסליקו דילך. עלאין ותתאין מתברכין בך ומשתבחיין בך,

דאתפלילו בך כל מדות אחוריים ופנימיים

כל המדות אחרים ופנימיים של הקדוש ברוך הוא. אמר, הרי זרקת מקלע, אבני הקלע אלי. אמר לאותם שהולכים באויר, שהרי אבן אליהם.

פתח ואמר, זרקא מקף שופר הולך סגולתא. המלאכים של האותיות, שעליכם נאמר (תהלים קד) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, קבלו אבנים הללו שהן הנקודות שנקראו על שמכם, שנאמר בהם (דברים כו) אבנים שלמות תבנה את מזבח ה' אלהיך. אלו הם:

קמץ - קדומיא"ל מלכיא"ל צוריא"ל. פתח - פדא"ל תומיא"ל חסדיא"ל. צרי - צוריא"ל רזיא"ל יופיא"ל. סגול - סטטוריא"ל גזריא"ל למוא"ל. שב"א - שמעיא"ל ברכיא"ל אהניא"ל. חל"ם - חניא"ל להריא"ל מהניא"ל. חר"ק - חזקיא"ל רהטיא"ל קדושיא"ל. שר"ק - שמועא"ל רעמיא"ל קניא"ל. שר"ק - שמיא"ל רפא"ל קדשיא"ל.

והמשבירים, אלו שיש בהם שכל להפיר בתפלה, איך מצלה אותה הבת באותיות ונקודות וטעמים. שכלם הם אהבת בת המלך לחתן שלה, להכניס אהבה ושלום וחסד וקרבה ביניהם בכל המדות של שניהם, להכליל אותם יחד בכלם. והם קרב לסמא"ל ונחש ושבעים הממנים. קם רבי שמעון המנורה הקדושה על רגליו, והעלה ידיו לרבוץ העולם ואמר, רבוץ העולם, יהי רצונך לתת לנו תקף לי ולכל החברים ולכל הנכנסים לקרב הזה, שהם מן הצד שלך, להכניס לקרב הזה בלי בושה לפניך, ולצאת משם בלי בושה לפניך ולפני הגבירה העליונה.

דקודשא בריך הוא. אמר ה' זריקת קירטא. אבנין דקירטא לגבאי, אמא לאנון דאזלין באוירא, דהא אבנא לגביהו.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא. מלאכין דאתון דעליכו אתמר (תהלים קד ד) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט. קבילו אבנין אלין דאנון נקודין דאתקריאו על שמכם, דאתמר בהון (דברים כו ו) אבנים שלמות תבנה את מזבח ה' אלהיך, אלין אנון.

קמץ. קדומיא"ל מלכיא"ל צוריא"ל. פתח פדא"ל תומיא"ל חסדיא"ל. צרי צוריא"ל רזיא"ל יופיא"ל. סגול סטטוריא"ל גזריא"ל למוא"ל. שב"א שמעיא"ל ברכיא"ל אהניא"ל. חל"ם חניא"ל להריא"ל מהניא"ל. חר"ק חזקיא"ל רהטיא"ל קדושיא"ל. שר"ק שמועא"ל רעמיא"ל קניא"ל. שר"ק שמיא"ל רפא"ל קדשיא"ל.

והמשבירים אלין דאית בהון שכל לאשתמודעא בצלותא, איך סלקא לה ברפא באתון (דף קיט ע"ב) ונקדי וטעמי. דכלהו אנון רחימו דברפא דמלפא בחתן דילה, לאעלא רחימו ושלמא וחבורא וקורבא ביניהו, בכל מדות דתרויהו לאכללא לון פחדא בכלהו. ואנון קרבא לסמא"ל ונחש ושבעין ממנו.

קם רבי שמעון בוצינא קדישא על רגליו, וסליק ידו למארי עלמא ואמר, רבוץ עלמא יהא רענא דילך, למיהב לן תקפא לי ולכל חבריא ולכל דעאלין בקרבא דא, דאנון מסטרא דילך לאעלא בקרבא דא בלא פסופא קמך, ולאפקא מתמן בלא פסופא קמך וקמי מטרוניתא עלאה.

דְּבַר נִצְחִין בְּנֵהָא קְרַבִּין, אֲתָמַר בְּהַ (תהלים קיג ט)
אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה. וְלֹא אֵהָא בְּכַסּוּפָא קָמִי
בְּרַתָּא דְּמַלְכָּא דְּאֲתָמַר בְּהַ (שם מה יד) כָּל כְּבוּדָה בַּת
מְלָךְ פְּנִימָה וְגו'. דְּהָא פְּמָה פְּרוּזִין נְפָקִין בְּגִינָה.
הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (משלי א כא) בְּרֹאשׁ הַמַּיּוֹת תִּקְרָא
בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים בְּעִיר אַמְרִיָּה תֹאמַר. וּמֵאֵי אַמְרִין
פְּרוּזִין (שם סח ד) אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְקוּלִי אֶל בְּנֵי
אָדָם.

שְׁבַשְׁמִנְנִיחִים בְּנִיָּה בְּקַרְבוֹת,
נֹאמַר בְּהַ אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה
(תהלים קיג), וְלֹא אֵהָיָה כְּבוּשָׁה
לְפָנַי בַּת הַמְּלָךְ, שְׂנֵאמַר בְּהַ (שם
מה) כָּל כְּבוּדָה בַּת מְלָךְ פְּנִימָה
וְגו'. שְׁהָרִי כְּמָה פְּרוּזִים יוֹצְאִים
בְּשִׁבְלָה. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (משלי א)
בְּרֹאשׁ הַמַּיּוֹת תִּקְרָא בְּפִתְחֵי
שְׁעָרִים בְּעִיר אַמְרִיָּה תֹאמַר.
וּמָה אוֹמְרִים הַפְּרוּזִים? (שם ח)
אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְקוּלִי אֶל
בְּנֵי אָדָם.

דְּהָא פְּמָה פְּרִשִׁין תְּקִיפִין הוּוּ מִתְּפַנְשִׁין לְאַגְחָא
קְרַבָּא עִם חוּזָא נְחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי, דְּקָטִיל
לְאָדָם קְדָמָא, וְקָטִיל לְכָל דְּרִין דְּאֲתִין אַבְתָּרָה.
מִנְהוּן הָוּה אָכִיל בְּנוּרָא דִּילָהּ דְּאִיהוּ גִיְהֵנָם,
וּמִנְהוּן הָוּה בָּלַע לֹוֹן חִיִּין כְּגוֹנָא דְּקָרַח, דְּאֲתָמַר
בְּהוּן (במדבר טז לג) וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חִיִּים
שְׂאֵלָה. מִנְהוּן קָטִיל בְּכַמָּה מִיְּנֵי מִיתָה. דְּאֲתָמַר
בְּהוּן (תהלים סח כא) לַמָּוֹת תּוֹצְאוֹת.

שְׁהָרִי כְּמָה פְּרִשִׁים חֲזָקִים הָיוּ
מִתְּפַנְסִים לְהִלָּחֵם בְּקַרְבַּ עִם
הַנְּחָשׁ, נְחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי, שְׁהָרַג
אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהָרַג אֶת כָּל
הַדּוֹרוֹת שְׂבָאוֹ אַחֲרָיו. מִהֶם הָיָה
אוֹכֵל בָּאֵשׁ שְׁלוֹ שְׁהִיא גִיְהֵנָם,
וּמִהֶם הָיָה בּוֹלַע אוֹתָם חִיִּים
כְּמוֹ קָרַח, שְׂנֵאמַר בְּהֶם (במדבר
טז) וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חִיִּים
שְׂאֵלָה. מִהֶם הָרַג כְּכַמָּה מִיְּנֵי
מִיתָה, שְׂנֵאמַר בְּהֶם (תהלים סח)
לַמָּוֹת תּוֹצְאוֹת.

וּבְכַמָּה מְאִרֵי תְרִיסִין הוּוּ מִתְּפַנְשִׁין לְגַבְהַ בְּבַתִּי
כְּנִסְיוֹת וּבְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת וּפְסָקִין עָלֶיהָ
כְּמָה פְּסָקוֹת בְּקִלִּין וְחִמּוּרִין דִּילָהּ (שמות ב יב) וַיִּפֶן
כִּי־הָ וְכִי־הָ וַיִּרָא כִּי אֵין אִישׁ. לִית בְּהוּ חַד דְּקָטִיל
לְחוּזָא וְכְרוּזִין נְפָקִין מֵאֵן דְּנִצְחַ קְרַבָּא וְקָטִיל
לְחוּזָא יְהָא הַלְכָה דִּילָהּ וּבְכַמָּה הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת
אֲנוּן דְּאֲתָמַר בְּכָל חַד הַלְכָה כְּפִלוּנִי וְאֲנוּן (תהלים
מה טו) בְּתוֹלוֹת אַחֲרֵיהָ רְעוּתֶיהָ, דְּבְרַתָּא דְּמַלְכָּא.
אַבְרָ בְּרַתָּא דְּמַלְכָּא עָלֶיהָ אֲתָמַר (משלי לא כט) רַבּוֹת
בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל וְאֲתָ עֲלִית עַל כְּלָנָה. וְאִיהִי
אַרוּסָה לְמֹשֶׁה הַלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי וְעַד לָאו
אִיהִי נְשׂוּאָה לִיהָ עַד דִּיקָטוּל לְחוּזָא וַיַּעוּל
לְאַרְעָא קְדִישָׁא. דְּבְגִין דָּא לֹא עָאל לְאַרְעָא
קְדִישָׁא עַד דִּיזְפָּה לָהּ דִּמְדַתְרִין לוֹחִין אֲתַפְּרוּ
פְּרָחָא מִנָּהּ וּבְגָלוּתָא רְבִיעָאָה יִזְפָּה לָהּ וּבְגִינָה
יִזְפָּה לְאַעְלָא לְאַרְעָא קְדִישָׁא.

וּבְכַמָּה בְּעֵלֵי מְגַנִּים הָיוּ
מִתְּפַנְסִים אֲלֵיו בְּבַתִּי כְּנִסְיוֹת
וּבְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת וּפּוֹסְקִים עָלֵיו
כְּמָה פְּסָקוֹת, בְּקִלוֹת וְחִמּוּרוֹת
שְׁלוֹ. (שמות ב) וַיִּפֶן כִּי־הָ וְכִי־הָ וַיִּרָא
כִּי אֵין אִישׁ. אֵין בְּהֶם אֶחָד
שְׁהָרַג אֶת הַנְּחָשׁ. וְהַפְּרוּזִים
יוֹצְאִים: מִי שְׂנֵצַח בְּקַרְבַּ וְהָרַג
אֶת הַנְּחָשׁ, תְּהִיָּה הַהִלְכָה שְׁלוֹ.
וּכְמָה הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת הֵן,
שְׂנֵאמַר בְּכָל אַחַת הַלְכָה
כְּפִלוּנִי, וְהֵן (תהלים מה) בְּתוֹלוֹת
אַחֲרֵיהָ רְעוּתֶיהָ, שְׁלַ בַּת הַמְּלָךְ.
אַבְרָ עַל בַּת הַמְּלָךְ נֹאמַר (משלי לא)
רַבּוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל וְאֲתָ עֲלִית
עַל כְּלָנָה. וְהִיא אַרוּסָה לְמֹשֶׁה,
הַלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינִי, וְעַדִּין אֵינָה
נְשׂוּאָה לוֹ, עַד שְׁהָרַג הַנְּחָשׁ
וַיְכַנַּס לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה. שְׂבָגְלָל זֶה לֹא נִכְנַס לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה עַד שִׁיזְכָּה לָהּ, שְׂמֵאֲזוּ שְׂשִׁנֵי הַלוֹחוֹת נִשְׁפְּרוּ
פְּרָחָה מִמֶּנּוּ, וּבְגָלוֹת הִרְבִּיעִית יִזְכָּה לָהּ, וּבְגָלְלָהּ יִזְכָּה לְהַכְּנֵס לְאַרְץ הַקְּדוּשָׁה.